

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Posta Attila ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Csernus Tibor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen 756.660,- forint kártérítés és járulékai iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009.június 15.napján kelt 13.G.40.003/2009/10. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 11., 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a per főtárgya tekintetében - helybenhagyja, míg a késedelmi kamat tekintetében úgy változtatja meg, hogy az alperes 2007. október 27.napjától a kifizetés napjáig a tőkeösszeg évi 5 %-os mértékű késedelmi kamatát köteles megfizetni.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000,- (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes 2007. szeptember 3. napján nemzetközi fuvarozást rendelt meg - a perben nem álló - "A" Kft-től 2007.szeptember 6-i németországi (...) felrakással és 2007. szeptember 7-i magyarországi (...) lerakással. A fuvarozónak 23 tonna zsákos takarmányt kellett közúton szállítania. Az "A" Kft. a fuvarfeladat teljesítésére a "B" Kft. alfuvarozót, míg ez a cég az alperest - mint további alfuvarozót - vette igénybe. A fuvarozott árut az alperes a felperesnek kiszolgáltatta, azonban az részben - a fuvareszköz ponyvája szakadása miatt - elázott és használhatatlanná vált. Az alperes 2007. szeptember 11.-én írásban elismerte, hogy az elázással okozott árukárért felelősség terheli, egyben vállalta, hogy a felperesnek 756.660,- forint kártérítést 45 napon belül megfizet.

A felperes keresetében 756.660,- forint kártérítés, valamint annak a 2007.október 12.napjától „a Ptk.301.§-a szerinti” késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A felperes kereseti érvelése szerint a Ptk.242.§.(1) bekezdése alapján az alperest terheli annak bizonyítása, hogy a tartozása nem áll fenn. Az elázott takarmányt visszaszállította a németországi anyacégének, amely azt megsemmisíttette. A károsodott árurol az alperes nevére 2007. szeptember 11. napján kiállított szállítólevél csak azt szolgálta, hogy a számlázási program alapján a felperes ugyanaznap számlát állíthasson ki az alperes által elismert kártérítés összegéről. A program ugyanis áruforgalom igazolása nélkül számlát nem állít ki.

Az alperes ellenkérelmében a keresetet jogalapjában és összegében is vitatta. Azt elismerte, hogy a fuvarszköz ponyvája szakadt volt és az áru emiatt ázott el. Az így sérült árut mennyiség szerint, zsákonként felmérte a felperessel. Ugyanakkor azzal védekezett, hogy a felperessel megállapodott: a megrongálódott árut az alperes részére átadja, ezért a teljes áru értékét az alperesnek leszámlazza. Ezt a megállapodást támasztja alá a felperes által kiállított szállítólevél is. Viszont amikor - egy hét elteltével - az áruért jelentkezett, a felperes azt nem adta át a részére. Vitatta, hogy a felperes megsemmisítésre kiszállította volna az árut Németországba.

Az elsőfokú fellebbezéssel támadott ítéletével a kereset szerint kötelezte az alperest a kártérítés és járulékai, valamint 90.800,- forint perköltség megfizetésére. Határozata indokolásában elsődlegesen megállapította, hogy az 1971. évi 3. tvr.-rel kihirdetett, a Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezmény (a továbbiakban: CMR.) 17.cikke 1. pontja szerint a fuvarozó felel az áru teljes vagy részleges megsérüléséért, azzal, hogy a 17. cikk 3. pontja alapján mentesülése érdekében nem hivatkozhat járműve hibás állapotára. A megyei bíróság rámutatott, hogy az alperes az árusérülés folytán keletkezett kár jogalapjára és összegére tartozáselismerő nyilatkozatot (Ptk.242.§.(1) bekezdés) tett, mellyel szemben - a bíróság külön végzésbe foglalt figyelmeztetése és felhívása ellenére - nem bizonyította, hogy a tartozása nem áll fenn. Kifejtette, hogy az alperes azon védekezésével, hogy - megállapodott a felperessel a károsodott áru átadásáról - elkésett. Emellett maga az alperes képviselője is úgy nyilatkozott, hogy nem tudja bizonyítani ezt az állított megállapodást. Az elsőfokú bíróság késedelmi kamatot a tartozáselismerő nyilatkozatban meghatározott teljesítési határidő elteltétől állapított meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt. Fellebbezése indokolása szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, ezért az abból levont jogkövetkeztetés sem helyes. Fellebbezésében azt nem tette vitássá, hogy a fuvarozott áru részben elázott. Rámutatott viszont, hogy arra vonatkozó peradat nincs, hogy a károsodás milyen mértékű volt. Változatlanul állította, hogy az „alperessel elhitették” hogy a tartozáselismerő nyilatkozat aláírása fejében a kiállított szállítólevélre részére kiadják a károsodott árut. Észrevételezte, hogy ha a szállított áru valóban károsodott, azt nem lehetett három hónapot meghaladó időtartamig tárolni, és csak ezt követően kiszállítani Németországba, mert az

addig bomlásnak indul. Ha valós lenne a megsemmisítésre és visszaszállításra vonatkozó felperesi előadás, akkor kérdéses, hogy az ebből eredő többletköltségeit miért nem érvényesítette az alperessel szemben. Ezért álláspontja szerint nem tekinthető meghatározó súlyúnak a bizonyítékok körében a tartozáselismerő nyilatkozat, mivel a felperes által kiállított szállítólevél azt „feltételes megállapodássá” változtatja át. Tekintve, hogy a felperes nem teljesítette az alperessel megkötött megállapodás rá vonatkozó rendelkezéseit és - vélhetően - a kára is megtérült a sérült áru értékesítésével, ezért az alperes sem kötelezhető egy kellően nem igazolt kár megtérítésére.

Fellebbezését a fellebbezési tárgyaláson azzal egészítette ki, hogy a fuvarjog speciális szabályai szerint a marasztalása esetén csak 5 %-os mértékű késedelmi kamat terheli.

A felperes a fellebbezési eljárás során keresetét annyiban módosította, hogy a kártérítés tőkeösszege után nem az eredetileg megjelölt, hanem 2007.október 27. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk.301/A.§-ában meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kiemelte, hogy az alperes az általa állított megállapodás tartalmát - felhívás ellenére - nem bizonyította. Nem ellenezte viszont a fellebbezés teljesítését a késedelmi kamat 5 %-os mértéke tekintetében.

A fellebbezés - nagyobb részében - nem alapos, kisebb részében - a késedelmi kamatmérték tekintetében - alapos.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem - és ellenkérelem korlátai között bírálta felül (Pp.253.§.(3) bekezdés), és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helytállóan megállapított tényekből érdemben is helyes jogkövetkeztetést levonva kötelezte az alperest az elismert kártérítés és járulékaik megfizetésére. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének indokaival egyetértve azokat megismételni részletesen nem kívánja (Pp.254.§.(3) bekezdés).

A fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai közötti felülbírálat alapján a fellebbezésben elő nem adott tényekre alapítható, az alperes számára kedvezőbb határozatot eredményezhető - a nemzetközi fuvarjog szempontjából releváns - körülményekre az ítéletábra nem volt és nem is lehetett figyelemmel.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéletábra kiemeli, hogy - a fellebbezési ellenkérelem helyes hivatkozása szerint - az alperes fellebbezésében is felhozott - a károsodott áru átadására vonatkozó - megállapodást a per során semmivel nem bizonyította, arra nézve bizonyítást sem ajánlott fel. A tartozáselismerés napján (2007.szeptember 11.) kiállított szállítólevél (G.40.003/2009/4.) ezt önmagában nem igazolja; az a felperes érvelésének megfelelően (G.40.003/2009/8.) lehetett az ugyanaznap kiállított 756.666,- forint megfizetésére szóló számla belső bizonylati alapja is.

Annak, hogy a felperes milyen többletköltséget igényelt az alperestől és milyen nem, nincs jelentősége az alperes által elismert tartozás fennállása szempontjából. Az alperes fuvarozása során nem vitásan károsodott áru megsemmisítését pedig a felperes által csatolt irat (G.40.003/2009/4.) kellőképpen alátámasztja.

A kiegészített fellebbezés helytálló hivatkozása szerint a rendelkezésre jogosultat a kártérítés összege után megillető késedelmi kamat mértéke a CMR. 27. cikke szerint évi 5 %. Ez a késedelmi kamat - az írásbeli felszólamlással egyenértékű - tartozás- elismerésben kikötött 45 napos fizetési határidő lejártát követő naptól, 2007. október 27. napjától esedékes. Ez utóbbi kezdőnapra a felperes a keresetét módosította.

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - a per főtárgya és az elsőfokú perköltség tekintetében - a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján helybenhagyta; míg az alperes által fizetendő késedelmi kamat tekintetében úgy változtatta meg, hogy az alperes 2007. október 27.napjától a kifizetés napjáig évi 5 %-os mértékű késedelmi kamat megfizetésére köteles.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, így az alperes a Pp.78.§.(1) bekezdés alapján köteles megfizetni a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült - ügyvédi munkadíjból álló - perköltségét; viselni köteles továbbá saját másodfokú - lerótt fellebbezési illetékből és ügyvédi munkadíjból álló - perköltségét. A fizetendő perköltség összegét az ítéletábra a 32/2003.(VIII.22.) IM.rendelet 3.§.(2), (5) - (6) bekezdései alapján az ÁFÁ-val növelt 25.000,- forintban határozta meg.

Győr, 2009. évi október hó 7. napján

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Ferenczy Tamás sk.**
előadó bíró

Dr. Hammer Sándor sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: